

Luni, 19 Octombrie, 2026

**Sf. Proroc Ioil; Sf. Mc. Uar; Sf. Cleopatra
Sf. Cuv. Ioan de la Rila**

Filipeni 4

¹⁰ Mult m'am bucurat în Domnul că din nou a'nflorit purtarea voastră de grijă pentru mine – așa cum, de altfel, o și aveți, numai că v'a lipsit prilejul.

¹¹ N'o spun fiindcă aş duce lipsă, căci eu m'am deprins să mă îndestulez cu ceea ce am.

¹² Știu și să fiu smerit, știu și să am de prisos, în orice și'n toate m'am învățat să fiu și sătul, și flămând, și să am de prisos, și să duc lipsă.

¹³ Pe toate le pot întru Hristos, Cel ce mă întărește.

¹⁴ Bine-ați făcut însă c'ați luat parte la necazul meu.

¹⁵ Dar și voi înșivă știți, Filipenilor, că la începutul Evangheliei, când am plecat eu din Macedonia, în afară de voi singuri nici o Biserică nu s'a făcut părtaşă cu mine prin dare și primire de daruri pe seama mea.

¹⁶ Că și'n Tesalonic, o dată – ba de două ori – mi-ați trimis ceea ce-mi era de trebuință.

¹⁷ Nu că eu caut darul, dar caut câștigul care prisosește pe seama voastră.

¹⁸ Am de toate și am și de prisos; m'am îndestulat primind de la Epafrodit cele ce mi-ați trimis, miros cu bună mireasmă, jertfă primită, bine-plăcută lui Dumnezeu.

¹⁹ Iar Dumnezeuul meu să'mplinească toate trebuințele voastre după bogăția Sa, cu slavă, întru Hristos Iisus.

²⁰ Iar lui Dumnezeu și Tatăl nostru, slavă în vecii vecilor! Amin.

²¹ Îmbrățișați-l pe fiecare dintre sfinții întru Hristos Iisus. Pe voi vă îmbrățișează frații care sunt împreună cu mine.

²² Vă îmbrățișează toți sfinții, mai ales cei din casa cezarului¹.

²³ Harul Domnului Iisus Hristos să fie cu duhul vostru! Amin.

¹E vorba, desigur, de funcționarii, sclavii și libertii din serviciul curții imperiale, convertiți la creștinism.

Luca 7

³⁶ Iar unul din farisei L-a rugat să mănânce cu el. Și, intrând în casa fariseului, a stat la masă.

³⁷ Și iată că era în cetate o femeie păcătoasă; și aflând că El stă la masă în casa fariseului, a adus un alabastru cu mir

³⁸ și stând la spate, lângă picioarele Lui, plângând a'nceput să-I ude cu lacrimi picioarele, și cu părul capului ei le ștergea. Și-I săruta picioarele și le ungea cu mir.

³⁹ Și văzând fariseul care-L chemase, și-a zis în sine: „Dacă acesta ar fi profet, ar ști cine este și ce fel de femeie este aceasta care se atinge de el, că este păcătoasă...”.

⁴⁰ Și răspunzând Iisus, i-a zis: „Simone, am să-ți spun ceva”. Iar el I-a zis: „Spune, învățătorule!”

⁴¹ „Un cămătar avea doi datornici. Unul era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cu cincizeci.

⁴² Dar, neavând ei cu ce să plătească, i-a iertat pe amândoi. Deci, care dintre ei îl va iubi mai mult?”

⁴³ Răspunzând Simon, a zis: „Cred că acela căruia i-a iertat mai mult”. Iar El i-a zis: „Drept ai judecat”.

⁴⁴ Și întorcându-Se către femeie, i-a zis lui Simon: „O vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa

ta și apă pe picioare nu Mi-ai dat; ea însă cu lacrimi Mi-a udat picioarele și cu părul capului ei le-a șters.

⁴⁵ Tu sărutare nu mi-ai dat; ea însă, de când am intrat, n'a încetat să-Mi sărute picioarele.

⁴⁶ Tu cu untdelemn capul nu Mi l-ai uns; ea însă cu mir Mi-a uns picioarele.

⁴⁷ De aceea îți spun: Iertate sunt păcatele ei cele multe, fiindcă mult a iubit. Iar cui i se iartă puțin, puțin iubește”.

⁴⁸ Și i-a zis ei: „Iertate îți sunt păcatele!”

⁴⁹ Și cei ce ședeau împreună la masă au început să zică în sinea lor: „Cine este acesta, care și iartă păcate?”

⁵⁰ Și i-a spus femeii: „Credința ta te-a mântuit; mergi în pace!”²

² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Pentru ce Simon fariseul îl cinstește pe Domnul și-L pofteste la sine, însă văzându-L că o îngăduie cu bunăvoință pe păcătoasă, se smintește și începe să cugete: „Dacă ar fi prooroc...”? Grija lui era îndreptată spre primirea oaspeților și din pricina grijilor lumești părăsise dreapta cugetare asupra rânduielilor dumnezeiești. Aceste două tărâmură – lumesc și duhovnicesc – nu se potrivesc deloc ca însușiri și legi. Până la urmă, mintea noastră va începe să judece după legile aceluia dintre ele cu care se îndeletnicește mai mult. După rânduielile lumești, cu o păcătoasă învederată nu trebuie să ai de-a face; așa gândește și Simon, uitând că pocăința îi face pe toți curați și îi pune pe păcătoși deopotrivă cu dreptii. El socotește că păcătoasei nu i se cuvenea să stea acolo, iar Mântuitorul nu o alungă pentru că nu știe cine e ea; acest gând a născut îndată un altul: „Dacă nu știe, atunci ce fel de prooroc este?”. Nu a spus asta cu glas tare, ci numai a gândit-o; la arătare n-a apărut la el nici o schimbare, nici nu s-a întrevăzut în purtarea lui

de bună gazdă, însă Domnul i-a citit inima și i-a dat o lecție pe măsură: i-a dat de înțeles că în jurul lui este loc și pentru păcătoși, și că păcătoasa, lipindu-se de El cu inima, l-a dat mai multă cinstire decât Simon numai cu ospătarea. Faptele din afară insuflă omului simțământul neplăcut lui Dumnezeu că este drept, iar luarea aminte la cele lăuntrice păstrează pururea în el simțământul netrebniciei sale înaintea Domnului, Care știe toate.³

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.